

**WIELKOPOLSKI
WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ**

Poznań, 20 stycznia 2025 r.

UH.8361.294.2022

Kamila Kubacka
jakadu Kamila Kubacka
ul. Nad Potokiem 5
62-070 Dąbrówka, gmina Dopiewo

reprezentowana przez:

Kancelaria Radcy Prawnego

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 572), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 6 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. *o informowaniu o cenach towarów i usług* (t.j. Dz.U. z 2023 r., poz. 168), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

nakłada

na przedsiębiorcę Kamilę Kubacką, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą: jakadu Kamila Kubacka, ul. Nad Potokiem 5, 62-069 Dąbrówka, gmina Dopiewo, NIP: 7772921749, karę pieniężną w wysokości 2.500 zł (słownie: dwa tysiące pięćset złotych 00/100), wynikającą z art. 6 ust. 1 ustawy, za naruszenie obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy.

Należność tytułem nałożonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań:

96 1010 1469 0032 7422 3100 0000

w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, przeprowadził w dniach od 27 do 31 października 2022 r., kontrolę w Restauracji Winnowiercy, ul. Mickiewicza 34, 60-837 Poznań, prowadzonej przez przedsiębiorcę: Kamilę Kubacką, działającą pod firmą: jakadu Kamila Kubacka, ul. Nad Potokiem 5, 62-069 Dąbrówka, gmina Dopiewo, NIP: 7772921749. Podczas kontroli dokonano m.in. oceny prawidłowości uwidaczniania cen w cenniku-menu dotyczących oferowanych w miejscu kontroli potraw i wyrobów. W powyższym zakresie zbadano 8 pozycji z cennika-menu.

Nieprawidłowości stwierdzono w odniesieniu do wszystkich 8 skontrolowanych pozycji cenowych, tj.:

1. Porządny chleb na zakwasie i masło z pestkami dyni, w cenie 12,00 zł,
2. Paluchy habanero z dipem pumpkin spice i kwaśną śmietaną, w cenie 21,00 zł,
3. Sałatka z pieczonego kalafiora, piklowane kurki i koperek, w cenie 26,00 zł,
4. Tatar z rydzyków wielkopolskich z żóltką, natką pietruszki, szalotką i musztardowym miso, w cenie 44,00 zł,
5. Spaghetti di sedano rapa w sosie puttanesca z bazylią i świeżo tartym chrzanem, w cenie 38,00 zł,
6. Ziemniaczki i brukselka na klarowanym maśle, polski hoisin, zielony pieprz i dymka, w cenie 26,00 zł,
7. Sery z charakterem, jesiennymi owocami i miodem, w cenie 40,00 zł,
8. Śmietankowo-kakaowe krówki, w cenie 9,00 zł,

w przypadku których nie podano ilości potrawy lub wyrobu, do której odnosi się cena. Powyższe stanowi naruszenie obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy oraz wymagań wskazanych w § 9 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz.U. z 2022 r., poz. 2776), zwanego dalej „rozporządzeniem”, zastępującego poprzednio obowiązujące Rozporządzenie Ministerstwa Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. poz. 2121), a w konsekwencji narusza interes konsumentów.

Zgodnie z treścią art. 4 ust. 1 ustawy, „W miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.”.

W myśl § 9 ust. 1 rozporządzenia, „Przedsiębiorca prowadzący działalność usługową w zakresie gastronomii lub hotelarstwa uwidacznia ceny oferowanych potraw, wyrobów, noclegów, wyżywienia i innych oferowanych usług w cenniku.”.

Stosownie do § 9 ust. 2 rozporządzenia, „Cennik, o którym mowa w ust. 1, zawiera także aktualne informacje umożliwiające konsumentom identyfikację ceny z potrawą lub wyrobem, w szczególności pełną nazwę potrawy lub wyrobu, pod którą są one sprzedawane, oraz określenie ilości potrawy lub wyrobu, do której odnosi się cena.”

Jak wynika z treści art. 6 ust. 1 ustawy, „Jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust.1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł”.

W oparciu o zebrany w toku kontroli materiał dowodowy w zakresie oznaczonym w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 13 marca 2024 r., sygn. akt V SA/Wa 1109/23, na podstawie art. 61 § 1 i § 4 Kpa, pismem z dnia 20 grudnia 2024 r. znak UH.8361.294.2022 (doręczonym 31 grudnia 2024 r.), Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej poinformował przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy, w związku z nieuwidocznieniem przez przedsiębiorcę w cenniku-menu, ilości ww. potraw i wyrobów. Stronę pouczone, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, w szczególności zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, wypowiadać się co do zebranych dowodów, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe, w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację zasady czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym, o której mowa w art. 10 § 1 Kpa.

Działający w imieniu przedsiębiorcy profesjonalny pełnomocnik [imię] pismem z dnia 14 stycznia 2025 r., wniósł o odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 1 Kpa, względnie na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa. W ocenie pełnomocnika strony prowadzone postępowanie administracyjne uznać należy za „niesprawiedliwe”, ponieważ prowadzone jest po wydaniu wyroku WSA w Warszawie, który uwzględnił zarzuty skarżącej strony - przedsiębiorcy, ponadto prowadzone jest po latach od dnia zakończenia kontroli, a przedsiębiorca stosuje się do zaleceń pokontrolnych. Jednocześnie pełnomocnik strony odmówił udzielenia informacji o wielkości obrotów i przychodu przedsiębiorcy za rok 2023.

Z zaprezentowanym w ww. piśmie stanowiskiem nie sposób się zgodzić. Przedmiotowe postępowanie prowadzone jest w wyniku kontroli, która miała miejsce w dniach 27 do 31 października 2022 r.. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nie dysponuje jednak uznaniem w zakresie wszczęcia przedmiotowego postępowania w trybie art. 6 ust. 1 ustawy, ale zobligowany jest do tego przepisami prawa oraz treścią wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 13 marca 2024 r., sygn. V SA/Wa 1109/23 (wyrok stał się prawomocny w dniu 22 czerwca 2024 r.), co więcej nie nastąpiło przedawnienie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w trybie art. 189g § 1 Kpa. Przedmiotem postępowania w przedmiotowej sprawie jest natomiast nałożenie kary w trybie art. 6 ust. 1 ustawy tylko w zakresie uchybień, co do których na kanwie ww. wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, nie powstały wątpliwości. W tym

zakresie należało przyjąć, że kontrolowany przedsiębiorca nie uwidocznił ilości dania lub wyrobu przy wszystkich potrawach i wyrobach, znajdujących się w cenniku-menu.

Ponadto organ zwracał się do strony o przedłożenie informacji o wysokości obrotów i przychodu za rok poprzedzający wszczęcie postępowania administracyjnego, tj. 2023 r.

Podstawą do ewentualnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej jest w niniejszej sprawie art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że: *„Organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:*

- 1. waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub*
- 2. za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna”.*

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że w przedmiotowej sprawie, nie zostały spełnione łącznie przesłanki pozwalające na zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Nie zachodzi bowiem przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, a zatem nie jest zasadne zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, skutkujące obligatoryjnym odstąpieniem od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniem na pouczeniu. Skoro przedsiębiorca naruszył art. 4 ust. 1 ustawy w przypadku wszystkich 8 spośród 8 skontrolowanych potraw i wyrobów nie można uznać, że w niniejszej sprawie waga naruszenia prawa jest znikoma. Powyższe godzi w sposób oczywisty w prawo konsumenta do informacji i uniemożliwia mu porównanie cen oferowanych dań i wyrobów.

Przedsiębiorca dopuszczając się wskazanych wyżej naruszeń ograniczył konsumentom możliwość porównania cen względem danej ilości potraw i wyrobów z innymi, a następnie dokonania przez nich właściwego wyboru z uwzględnieniem ich sytuacji finansowej. Brak określenia ilości potraw może spowodować, że konsument otrzyma każdorazowo inną wielkość porcji potrawy lub wyrobu w tej samej cenie. Nadto wskazać należy, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz planowanym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcie działań naprawczych nie

zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co stwierdzone zostało w toku kontroli.

Wskazać należy, że odpowiedzialność wynikająca z art. 6 ust. 1 ustawy ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16, „Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innego podmiotu lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcję administracyjną)”. Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie przez właściwą jednostkę administracji publicznej nieprzestrzegania przez określony podmiot (administrowany), nałożonych prawem obowiązków. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co zostało stwierdzone w chwili kontroli, może jednak mieć wpływ na ocenę całokształtu sprawy przez organ administracji publicznej oraz zostać wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru sankcji administracyjnoprawnej.

Brak jest również podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona postępowania, prawidłowo pouczona o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosła również żadnej z powyższych okoliczności.

Zgodnie z art. 189f § 2 Kpa „w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

1) *usunięcie naruszenia prawa lub*

2) *powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia”.*

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że "usunięcie naruszenia prawa" nie jest tożsame z "zaprzestaniem naruszenia". Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków.

Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że w toku kontroli stwierdzono naruszenia polegające na braku uwidocznienia ilości potraw i wyrobów, do których odnosi się podana cena. Strona zaprzestała naruszania prawa dopiero w toku postępowania kontrolnego. W przedmiotowej sprawie nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa. Należy bowiem pamiętać, że uwidocznienie ilości oraz cen potraw i wyrobów pełni funkcję informacyjną, umożliwiając konsumentowi porównanie poszczególnych ich cen, a następnie, po otrzymaniu rzetelnej informacji w zakresie cen i ilości, do których ceny się odnoszą, dokonanie przez niego właściwego wyboru. Oznacza to, że w przypadku tego obowiązku nie jest możliwym usunięcie skutków jego naruszenia, ponieważ do chwili usunięcia uchybień w wyniku kontroli, przedsiębiorca świadczył usługi gastronomiczne, a konsumenci korzystający z tych usług (którzy choćby wcześniej opuścili lokal) faktycznie pozbawieni byli informacji o ilości i odnoszącej się do niej cenie potraw i wyrobów. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka, w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 3 ustawy, „*Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia:*

- 1) *stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;*

- 2) *dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;*
- 3) *wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;*
- 4) *sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.)”.*

Dokonując zatem oceny stopnia naruszenia obowiązków przez przedsiębiorcę, organ zakwalifikował stwierdzone uchybienia jako naruszenie obowiązków w stopniu wysokim. Przedsiębiorca nie uwidoczniał w cenniku ilości wszystkich 8 oferowanych przez przedsiębiorcę i uwidoczniionych w cenniku-menu potraw i wyrobów. Jednocześnie organ wskazuje, iż oceniając kwestię czasu trwania naruszenia obowiązków, organ uwzględnił okoliczność uprzedniego skierowania zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz planowanym terminie jej przeprowadzenia.

Przy ocenie dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę fakt, że w stosunku do skontrolowanego przedsiębiorcy nie stwierdzono wcześniej naruszenia obowiązków w zakresie przestrzegania przepisów ustawy. Uwzględniono również fakt, iż w toku kontroli przedsiębiorca podjął dobrowolne działania naprawcze. Jednocześnie organ wskazuje, w odniesieniu do korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniami ustawy, iż strona poinformowana o aktualnie obowiązującym stanie prawnym, nie odniosła się do wyżej wskazanych okoliczności.

Biorąc pod uwagę trzecią przesłankę wpływającą na wymiar kary pieniężnej, pismem z dnia 20 grudnia 2024 r. (doręczonym w dniu 31 grudnia 2024 r.) wezwano stronę do przesłania informacji o wielkości obrotów i przychodu osiągniętych w 2023 roku. Strona nie udzieliła odpowiedzi na wezwanie, w związku z powyższym Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę deklarowany przez stronę status przedsiębiorcy

(mikroprzedsiębiorca). Kontrolowany przedsiębiorca, w toku kontroli złożył oświadczenie, należy do grupy mikroprzedsiębiorców.

Prześlanek zawarta w art. 6 ust. 3 pkt 4 ustawy nie znajduje zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową w przedmiotowej sprawie nie była kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych.

Mając na uwadze powyższe, w tym przypadku należało nałożyć odpowiednią karę pieniężną w wysokości 2.500,00 zł (słownie: dwa tysiące pięćset złotych 00/100).

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował zatem jak w sentencji.

Zgodnie z treścią art. 7 ust. 1 i 3 ustawy, kara pieniężna, o której mowa w sentencji decyzji, stanowi dochód budżetu państwa, a przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podany w sentencji decyzji, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2383 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa oraz art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o Inspekcji Handlowej* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 312 z późn. zm.) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, za pośrednictwem adresu do doręczeń elektronicznych: AE:PL-83123-25913-ESEDH-27 lub platformy e-PUAP: /wiih-poznan-gov/SkrytkaESP, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. *o postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2505 z późn. zm.) w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej
Elżbieta Welnitz-Kędra
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. Strona- pełnomocnik;
2. a/a.